

ต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน

การผลิตเส้นไหมยืน ได้เริ่มขึ้นในประเทศไทย เมื่อประมาณ 5-6 ปีที่ผ่านมา บริษัท จุลไหมไทย จำกัด ของ นายจูล คุ้มวงศ์ เป็นผู้ริเริ่ม โดยมีผู้ผลิตเส้นไหมถึง 11 ราย แต่ยังไม่สามารถผลิตได้เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศ จึงต้องสั่งเส้นไหมมาจากต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี เป็นต้น ผู้ผลิตภายในประเทศประสบกับปัญหาต่าง ๆ เช่น ทุนไม่เพียงพอในการดำเนินงาน ประสบการณ์ในการปลูกหม่อนเส้นไหมยังมีน้อย ต่อมาในปี 2518 ปรากฏว่าเหลือผู้ผลิตเพียง 6 ราย และในปัจจุบันเหลือเพียง 4 รายเท่านั้น ได้แก่

1. บริษัทจุลไหมไทย จำกัด จังหวัดเพชรบูรณ์
2. บริษัทสมทรัพย์ไหมไทย จำกัด จังหวัดนครราชสีมา
3. บริษัทไฟโรจน์ไหมไทย จำกัด จังหวัดระยอง
4. บริษัทขยายธุรกิจและการเกษตร จำกัด จังหวัดสุราษฎร์ธานี

5.1 ปัจจัยในการสาวไหม

5.1.1 ขนาดของโรงงานสาวไหม

แต่ละโรงงานจะมีขนาดต่าง ๆ กัน แล้วแต่ว่าโรงงานใดมีกำลังผลิตเท่าใด ส่วนใหญ่โรงงานสาวไหมจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนหนึ่งจะสร้างเป็นที่อบรังไหมดิบ และอีกส่วนหนึ่งจะสร้างเป็นโรงงานสาวไหม เป็นที่ติดตั้งเครื่องจักรในการสาวไหม บริเวณที่ใช้ในการสาวไหมจะต้องโปร่งมีอากาศถ่ายเท และมีแสงสว่างพอสมควร

5.1.2 แรงงานที่ใช้

แรงงานที่ใช้ในโรงงานสาวไหมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จะเป็นชาวบ้านที่อยู่ใกล้ ๆ กับโรงงานสาวไหมบ้าง และที่เป็นสมาชิกของครอบครัวที่เลี้ยงไหมอยู่ในบริเวณนั้นก็มีบ้าง ส่วนแรงงานที่เป็นชาย ได้แก่ คนงานประจำเครื่องต้มรังไหม เป็นต้น

ค่าแรงงานที่คนงานได้รับจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งได้รับเป็นเงินสดและอีกส่วนหนึ่งเป็นค่าอาหาร 3 มื้อ ที่นายจ้างจ่ายไปสำหรับคนงานทุก ๆ คน อัตราค่าแรงจะอยู่ระหว่าง 20-30 บาทต่อวัน สำหรับค่าอาหารคิดให้เท่ากัน ๆ คน

ในปีหนึ่งจะใช้เวลาในการผลิตเพียง 300 วัน ๆ ละประมาณ 8 ชั่วโมง

5.1.3 วัตถุดิบ

วัตถุดิบในการสาวไหมมีเพียงอย่างเดียวคือ รังไหมดิบ ในการสาวไหมเส้นยืนจะต้องใช้รังไหมที่ผ่านการคัดเลือกคุณภาพมาแล้วตลอดไปไม่เป็นปมปมมากนัก ถ้าหากใช้รังไหมที่ไม่ได้คุณภาพมาสาวก็จะต้องต่อเส้นไหมบ่อย ๆ

5.2 ส่วนประกอบของต้นทุน

5.2.1 วัตถุดิบ คือรังไหมดิบซึ่งได้มาจากการรับซื้อจากกสิกรด้วยราคาที่แตกต่างกัน ซึ่งแล้วแต่คุณภาพของรังไหมที่กสิกรนำมาขายให้ กล่าวคือ ถ้ากสิกรเลี้ยงไหมได้คุณภาพดี โรงงานสาวไหมก็จะรับซื้อด้วยราคาสูง จากการสอบถามโรงงานสาวไหม 2-3 แห่ง ปรากฏว่าราคารังไหมดิบที่โรงงานสาวไหมรับซื้อราคาอย่างต่ำที่สุดคือโลกรัมละ 50 บาท

5.2.2 ต้นทุนแปรได้อื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย

ค่าแรงทางตรง ในการสาวไหมตามขั้นตอนจะต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก ดังต่อไปนี้.-

2.1 คนงานดูแลการอบรังไหมให้แห้ง ส่วนมากโรงงานสาวไหมจะมีโรงอบรังไหมขนาดใหญ่ โดยใช้คนงานคอยควบคุมอุณหภูมิและขนถ่ายรังไหม 1 คน ค่าแรงงานคนงานควบคุมการอบรังไหมวันละ 25 บาท

2.2 คนงานคัดรังไหม เมื่ออบรังไหมจนแห้งดีแล้ว ก็ต้องทำการคัดรังไหมโดยแยกรังเสียออกจากรังดี แล้วนำรังดีไปสาวเป็นเส้นไหมยืน ส่วนรังเสียก็จะนำไปสาวเป็นเส้นไหมพุ่ง ในการคัดรังไหมจะใช้คนงานเพียง 1 คน ค่าแรงประมาณวันละ 25 บาท

2.3 คนงานต้มรังไหม รังไหมที่ผ่านการคัดเลือกมาแล้วจะถูกนำไปต้มเพื่อทำให้ก้าวซึ่งอยู่รอบ ๆ รังไหมอ่อนตัว และทำให้น้ำผ่านเข้าไปในรังไหมเพื่อให้มีน้ำหนักจะได้สะดวกในเวลาสาวเส้นไหม จะใช้คนงานชาย 8 คน ค่าแรงประมาณวันละ 30 บาท ต่อคน

2.4 คนงานควบคุมการสาวไหม ในการสาวไหมจะต้องใช้คนงานดังต่อไปนี้ คนงานประจำเครื่องสาวไหม ประจำเครื่องถัก อีก ประจำเครื่องเข้าหลอด ประจำเครื่องควบเส้น ประจำเครื่องตีเกลียว ค่าแรงคนเหล่านี้ประมาณวันละ 30 บาท

5.2.3 ต้นทุนคงที่ แบ่งออกเป็น

1. ค่าใช้จ่ายในการผลิต ซึ่งจะประกอบด้วย

- ค่าแรงทางอ้อม โรงงานสาวไหมจะใช้ผู้จัดการโรงงานเพียง 1 คน เพื่อควบคุมการสาวไหม ผู้จัดการโรงงานจะมีความรู้ความสามารถทางด้านเครื่องจักรและขบวนการผลิตเป็นอย่างดี ค่าแรงโดยประมาณเดือนละ 4,000 บาท นอกจากนี้จะต้องมีหัวหน้าคนงานหัวหน้าช่าง เพื่อช่วยงานผู้จัดการโรงงานให้ดำเนินไปด้วยดี ค่าแรงหัวหน้าคนงานและหัวหน้าช่างประมาณเดือนละ 2,000 บาท

- ค่าเชื้อเพลิง โรงงานสาวไหมส่วนใหญ่ปั่นไฟใช้เอง ก็จะเกิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเชื้อเพลิงที่ใช้ในการปั่นไฟ

- ค่าซ่อมแซมเครื่องจักร ในปีหนึ่ง ๆ จะต้องมีค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมเครื่องจักร

- ค่าประกันโรงงาน

- ค่าเสื่อมราคาโรงงาน เครื่องจักร

2. ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ซึ่งจะประกอบด้วย

- ค่าแรงเจ้าหน้าที่พัสดุและการเงิน เสมียน ยาม

- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางติดต่อกับ

- ค่าภาษีโรงเรือน

- ค่าซ่อมแซมยานพาหนะ

- ค่าธรรมเนียมในการฝากขาย โรงงานสาวไหมจะต้องนำเส้นไหมที่สาวได้ทั้งหมดไปขายให้กับร้านนายณัฏฐ์ ซึ่งสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม โดยร้านจะคิดค่าธรรมเนียมในการฝากขาย 3% ของราคาเส้นไหมที่ขายได้

ตารางที่ 5-1

ต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน

หน่วย : 1000 บาท

ต้นทุนแปรได้	กำลังผลิต			ถัวเฉลี่ย
	15 คัน	7 คัน	3 คัน	
วัตถุดิบ	3565	1208	1200	1991
ค่าแรงทางตรง	983	260	375	539
รวมต้นทุนแปรได้	4548	1468	1575	2530
ต้นทุนคงที่				
ค่าแรงทางอ้อม	231	9	30	90
ค่าเชื้อเพลิง	194	52	20	99
ค่าซ่อมแซมบำรุง	106	2	39	49
ค่าประกันโรงงาน เครื่องจักร	27	20	20	22
ค่าเสื่อมราคา	198	506	80	261
ค่าเดินทางติดต่อ	79	4	10	29
ค่าธรรมเนียมฝากขาย	35	30	63	42
ค่าใช้จ่ายทั่วไป	45	31	24	33
รวมต้นทุนคงที่	909	684	286	625
รวมต้นทุนทั้งหมด	5457	2152	1861	3155

ที่มา : งบการเงินประจำปี 2519 ของโรงงานสาวไหม

ตารางที่ 5-2

ตารางเปรียบเทียบเพื่อหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน

ขนาดของโรงงาน 3 คัน

หน่วย : 1000 บาท

	<u>ต้นทุนการผลิต</u>	<u>เปอร์เซ็นต์</u>
<u>ต้นทุนแปรได้</u>		
วัตถุดิบ	1200	64
ค่าแรงทางตรง	<u>375</u>	<u>20</u>
รวมต้นทุนแปรได้	<u>1575</u>	<u>84</u>
<u>ต้นทุนคงที่</u>		
ค่าแรงทางอ้อม	30	2
ค่าเชื้อเพลิง	20	1
ค่าซ่อมแซม	39	2
ค่าประกันโรงงาน	20	1
ค่าเสื่อมราคา	20	4
ค่าเดินทางติดต่อ	10	1
ค่าธรรมเนียมฝากขาย	63	3
ค่าใช้จ่ายทั่วไป	<u>24</u>	<u>2</u>
รวมต้นทุนคงที่	<u>286</u>	<u>16</u>
รวมต้นทุนทั้งหมด	<u>1861</u>	<u>100</u>
ต้นทุนตัวเฉลี่ยกิโลกรัมละ	620.33 บาท	
ผลผลิต	3000 กิโลกรัม	

ตารางที่ 5-3

ตารางเปรียบเทียบเพื่อหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตสินค้าใหม่ขึ้น

ขนาดของโรงงาน 7 คัน

หน่วย : 1000 บาท

ต้นทุนการผลิตสินค้าใหม่ขึ้น

	บาท	เปอร์เซ็นต์
<u>ต้นทุนแปรได้</u>		
วัตถุดิบ	1208	56
ค่าแรงทางตรง	<u>260</u>	<u>12</u>
รวมต้นทุนแปรได้	<u>1468</u>	<u>68</u>
<u>ต้นทุนคงที่</u>		
ค่าแรงทางอ้อม	9	1
ค่าเชื้อเพลิง	82	3
ค่าซ่อมแซม	2	1
ค่าประกันโรงงาน เครื่องจักร	20	1
ค่าเสื่อมราคา	506	23
ค่าเดินทางติดต่อ	4	1
ค่าธรรมเนียมฝากขาย	30	1
ค่าใช้จ่ายทั่วไป	<u>31</u>	<u>1</u>
รวมต้นทุนคงที่	<u>684</u>	<u>32</u>
รวมต้นทุนทั้งหมด	<u>2152</u>	<u>100</u>
ต้นทุนถัวเฉลี่ยกิโลกรัมละ	717.33 บาท	
ผลผลิต	3000 กิโลกรัม	

ตารางที่ 5-4

ตารางเปรียบเทียบเพื่อหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน

ขนาดของโรงงาน 15 คัน

หน่วย : 1000 บาท

ต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน

	บาท	เปอร์เซ็นต์
<u>ต้นทุนแปรได้</u>		
วัตถุดิบ	3565	65
ค่าแรงทางตรง	<u>983</u>	<u>19</u>
รวมต้นทุนแปรได้	<u>4548</u>	<u>84</u>
<u>ต้นทุนคงที่</u>		
ค่าแรงทางอ้อม	231	5
ค่าเชื้อเพลิง	194	3
ค่าซ่อมแซม	106	2
ค่าประกันโรงงาน เครื่องจักร	27	1
ค่าเสื่อมราคา	198	2
ค่าเดินทางติดต่อ	73	1
ค่าธรรมเนียมฝากขาย	35	1
ค่าใช้จ่ายทั่วไป	<u>45</u>	<u>1</u>
รวมต้นทุนคงที่	<u>909</u>	<u>16</u>
รวมต้นทุนทั้งหมด	<u>5457</u>	<u>100</u>

ต้นทุนถัวเฉลี่ยกิโลกรัมละ 533.58 บาท

ผลผลิต 10,227 กิโลกรัม

ตารางที่ 5-5

ตารางเปรียบเทียบเพื่อหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน
โดยถั่วเฉลี่ย

หน่วย : 1000 บาท

<u>ต้นทุนแปรได้</u>	<u>ต้นทุนถั่วเฉลี่ย</u>	<u>เปอร์เซ็นต์</u>
วัตถุดิบ	1991	63
ค่าแรงทางตรง	<u>539</u>	<u>18</u>
รวมต้นทุนแปรได้	<u>2530</u>	<u>81</u>
<u>ต้นทุนคงที่</u>		
ค่าแรงทางอ้อม	90	2
ค่าเชื้อเพลิง	99	2
ค่าซ่อมแซม	49	1
ค่าประกันโรงงาน เครื่องจักร	22	1
ค่าเสื่อมราคา	261	10
ค่าเดินทางติดต่อ	29	1
ค่าธรรมเนียมฝากขาย	42	1
ค่าใช้จ่ายทั่วไป	<u>33</u>	<u>1</u>
รวมต้นทุนคงที่	<u>625</u>	<u>19</u>
รวมต้นทุนทั้งหมด	<u>3155</u>	<u>100</u>
ต้นทุนถั่วเฉลี่ยกิโลกรัมละ	583.28 บาท	
ผลผลิตถั่วเฉลี่ย	5400 กิโลกรัม	

จากการเปรียบเทียบหาอัตราส่วนของต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน ปรากฏว่า ต้นทุนการผลิตตัวเฉลี่ยทั้งสิ้นกิโลกรัมละ 583.28 บาท โดยแยกออกเป็น วัตถุดิบ 63% ค่าแรงทางตรง 18% รวมเป็นต้นทุนแปรได้ 81% ค่าแรงทางอ้อม 2% ค่าเชื้อเพลิง 2% ค่าซ่อมแซม 1% ค่าประกันโรงงานและเครื่องจักร 1% ค่าเสื่อมราคา 10% ค่าเดินทางติดต่อกับ 1% ค่าธรรมเนียมฝากขาย 1% ค่าใช้จ่ายทั่วไปอื่น ๆ 1% รวมเป็นต้นทุนคงที่ 19%

จะเห็นได้ว่าในการผลิตเส้นไหมยืนต้องใช้วัตถุดิบและแรงงานเป็นส่วนใหญ่ โดยใช้เครื่องจักรเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าเสื่อมราคาถึง 10% ของต้นทุนทั้งหมด

5.3 ต้นทุนในการสาวไหมเส้นพุ่ง

ถึงแม้จุดประสงค์ของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะมุ่งศึกษาต้นทุนการผลิตสาวเส้นไหมยืนแต่เพียงอย่างเดียวก็จริงอยู่ แต่ก็ไม่น่าจะละเลยที่จะศึกษาต้นทุนการสาวไหมเส้นพุ่ง ซึ่งกำลังมีความสำคัญเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะในการทอผ้าไหมจะใช้ไหมยืนเพียง 1 ส่วน และใช้ไหมพุ่งถึง 3 ส่วน

จากการที่หน่วยราชการหลายหน่วยจะได้มีบทบาทในการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกหม่อนเลี้ยงไหมและสาวไหม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 มี "โครงการเร่งรัดการเลี้ยงไหมของกรมส่งเสริมการเกษตร" ซึ่งเป็นโครงการช่วยเหลือเกษตรกรใน 16 จังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เร่งส่งเสริมให้ชาวบ้านผลิตเส้นไหมพุ่งให้เพียงพอับความต้องการของตลาด แสดงให้เห็นว่าได้เริ่มมีการส่งเสริมการผลิตเส้นไหมพุ่งอย่างจริงจังแล้ว ผู้เขียนจึงเห็นว่าน่าจะได้กล่าวถึงต้นทุนในการสาวไหมพุ่งบ้าง แม้จะไม่ละเอียดนักก็ดีกว่าที่จะผ่านไปเสียเลย

เมื่อพิจารณาสภาพของการเลี้ยงไหมแบบพื้นเมืองซึ่งจะสาวได้เส้นไหมพุ่งนั้น ก็จะแบ่งลักษณะของต้นทุนเป็น

1. ต้นทุนแปรได้ เช่น ค่าแรงงาน ค่าใบหม่อน ค่าปุ๋ย ค่าน้ำและไฟ ค่าพันธุ์ไหม ค่าพันธุ์หม่อน
2. ต้นทุนคงที่ ซึ่งเป็นการประเมินค่าการใช้เครื่องมือเครื่องใช้และที่ดินของกสิกรเอง เช่น ค่าดอกเบี้ยเงินทุน และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 5-6

ตารางที่ 5-6

ต้นทุนในการผลิตเส้นไหมพุ่ง 1 ก.ก. ของกสิกรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	จังหวัด								เฉลี่ย	เปอร์เซ็นต์
	มหาสารคาม	บุรีรัมย์	สุรินทร์	ชัยภูมิ	อุบล	ร้อยเอ็ด	โคราช	ขอนแก่น		
	บาท / ก.ก.									
1. ค่าแรงงาน	96.41	89.34	73.11	86.40	85.53	65.57	63.08	69.55	78.58	43.80
2. ค่าไหมหมอน	58.15	70.30	59.04	67.92	60.96	67.49	61.15	52.57	62.20	34.67
3. ค่าปุ๋ย	10.81	3.75	14.77	3.48	8.69	14.05	11.55	6.20	9.11	5.08
4. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	1.58	5.26	2.10	3.29	1.76	3.61	0.95	4.57	2.89	1.61
5. ค่าพันธุ์ไหม	2.20	3.31	3.72	2.71	1.76	1.45	1.00	1.38	2.19	1.22
6. ค่าพันธุ์หมอน	0.04	0.54	1.52	0.01	0.19	0.02	1.26	0.78	0.54	0.30
7. ค่าเครื่องมือ	5.99	4.75	7.26	3.20	4.55	5.14	2.10	2.12	4.39	2.45
8. ค่าดอกเบี้ยเงินกู้	0.11	0.20	-	-	-	-	3.59	0.84	0.59	0.33
9. ค่าดอกเบี้ยเงินทุน	0.94	1.33	2.03	0.89	1.29	1.44	0.76	0.59	1.16	0.64
10. ค่าการโชติคิน	23.23	7.26	22.79	15.02	13.39	18.81	20.78	20.70	17.75	9.90
	199.46	186.04	185.94	182.92	178.11	177.58	166.22	159.30	179.30	100.00

ที่มา : รายงานผลการศึกษาค้นคว้า "ภาวะการผลิต การตลาด และราคาไหม ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของประเทศไทย"

เส้นไหมพื้นเมืองที่กสิกรสาวไคจะแบ่งออกเป็น

1. เส้นไหมหนึ่ง มีลักษณะเล็กและมีความเรียบพอสมควร ราคาเส้นไหมในท้องตลาดประมาณ 400-450 บาทต่อกิโลกรัม
2. เส้นไหมสอง มีลักษณะเป็นปุ่มปมเกิดจากการสาวรวกเคียวโดยไม่แบ่งเส้นใยในรังไหมออกเป็นชั้นนอก ชั้นในเสียก่อน ราคาในท้องตลาดประมาณกิโลกรัมละ 250-380 บาท
3. เส้นไหมสาม เป็นเส้นไหมที่สาวจากรังไหมชั้นนอก คือเปลือกที่เป็นปุ๋ยเหมาะสำหรับทำเป็นเส้นพุ่งชนิดเนื้อผ้าหยาบ ราคาในท้องตลาดประมาณกิโลกรัมละ 110-180 บาท

5.4 ผลพลอยไคจากการสาวไหม

ในการสาวเส้นไหมออกจากรังไหมนั้น จะไคเส้นไหมที่มีความยาวขนาดต่าง ๆ กันแล้วแต่พันธุ์ไหม จากสถิติเส้นไหมของกรมวิชาการเกษตรไครายงานไว้ดังนี้

<u>พันธุ์ไหม</u>	<u>ความยาว</u>
1. ไหมญี่ปุ่น	1,143 เมตร
2. ไหมพันธุ์ญี่ปุ่น-ไทย	800 "
3. ไหมพันธุ์อิตาลี-ไทย	861 "
4. ไหมไทยพื้นเมือง	150-220 "
5. ไหมไทยพื้นเมืองที่ไคคัดเลือกผสมพันธุ์ให้ดีขึ้น	400-450 "

นอกจากจะไคเส้นไหมคังกล่าวแล้ว ผลพลอยไคจากการสาวไหมยังมี ดังนี้

1. ปุยไหม คือส่วนที่อยู่รอบนอกสุดของรังไหม สำหรับพันธุ์ไหมไทยจะมีปุยไหมประมาณ 10-15% ในขณะที่ไหมพันธุ์ต่างประเทศมีเพียง 1-2% เท่านั้น ปุยไหมที่ไคนี้สามารถเอาไปใช้ทำประโยชน์ไคหลายอย่าง เช่นนำไปทอเป็นผ้าชนิดหยาบมาก ๆ ราคาที่ขายไคประมาณกิโลกรัมละ 20 บาท

2. เศษไหม คือเศษเส้นไหมขาด ๆ ซึ่งไม่ยาวเป็นเส้นเคียวตลอด เศษไหมนี้ไม่สามารถนำไปทอเป็นผ้าไหมชั้นไคไคได้ เพราะว่ามีรอยค่อมมาก จึงนิยมนำไปผสมกับปุยไหมแล้วทอเป็นผ้าเนื้อหยาบ ๆ ไค ราคาซื้อขายประมาณกิโลกรัมละ 20 บาท

3. เศษรังไหม คือรังไหมที่เหลือจากการสาวเส้นไหมออกไปหมดแล้ว ซึ่งภายในยังมีตัวคักแคที่ตายอยู่แล้ว เศษรังไหมนี้สามารถนำไปทำเป็นปุ๋ยในสวนหม่อนได้ดีพอสมควร

5.5 ต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืน. เมื่อสามารถผลิตได้เต็มอัตรากำลังการผลิต

จากการศึกษาต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืนในประเทศไทย โดยศึกษาจากโรงงานผลิตเส้นไหมยืน 4 โรงตั้งใกล้ลาวมาแล้ว พบว่าแต่ละโรงงานยังผลิตเส้นไหมยืนได้ไม่เต็มอัตรา กำลังผลิตที่มีอยู่ จึงทำให้ต้นทุนการผลิตตัวเฉลี่ยต่อหน่วยสูง ดังนั้นจะศึกษาต้นทุนการผลิตในกรณีการผลิตเต็มอัตรากำลังผลิต ตามตารางที่ 5-7

จากตาราง 5-7 จะเห็นได้ว่าเมื่อผลิตเต็มกำลังคือ 15 ตัน ต้นทุนค่าเชื้อเพลิง ค่าซ่อมแซมบำรุง ค่าประกันภัย ค่าเสื่อมราคา จะยังคงเท่าเดิม เพราะว่าต้นทุนเหล่านี้เป็นต้นทุนคงที่ซึ่งไม่ผันแปรตามผลผลิต เมื่อผลิตเส้นไหมได้มากขึ้นย่อมจะเฉลี่ยให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดต่ำลง กล่าวคือต้นทุนการผลิตเส้นไหมยืนจะเหลือเพียงกิโลกรัมละ 472.53 บาท เท่านั้น

ตารางที่ 5-7

ต้นทุนการผลิตสินค้าใหม่ยื่นเค็มอัตรากำลังผลิต

ขนาดของโรงงาน 15 คัน

หน่วย : 1000 บาท

ต้นทุนการผลิตสินค้าใหม่ยื่น

ต้นทุนแปรได้

วัตถุดิบ

บาท

5,100

ค่าแรงทางตรง

873

รวมต้นทุนแปรได้

5,973

ต้นทุนคงที่

ค่าแรงทางอ้อม

125

ค่าเชื้อเพลิง

194

ค่าซ่อมแซมบำรุง

106

ค่าประกันภัย

27

ค่าเสื่อมราคา

198

ค่าเดินทางติดต่อกับ

90

ค่าธรรมเนียมฝากขาย

315

ค่าใช้จ่ายทั่วไป

60

รวมต้นทุนคงที่

1,115

รวมต้นทุนทั้งหมด

7,088

ต้นทุนถัวเฉลี่ยก็โลกกรัมละ

472.53 บาท